

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1312 Usque Ad Annum 1351

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 9011826X

§. 50. Constantinopolim capit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66305)

Sæcul. XIV. ricorum Monachorumque contra Epis.
A. C. 1328. copos aut Clerum: unde inferebant
 fuisse crimen grandius conjurare con-
 tra Imperatorem, ac ei male precari nul-
 la habita ratione evidentium divini co-
 dicis inhibitionem. Imperator Senior,
 quo usque per ferociam res deducta sit,
 videns, ac pejora veritus Patriarcham
 cœnobio Manganico includi voluit sine
 vinculis, sed ita, ut nequiret egredi.

Ex. 22. v. 28.

Act. 23. v. 5.

1. Petr. 2. v. 17.

§. L.

*Andronicus Junior Constantinopolim
 capit.*

Cantacuz.

l. 1. c. 56.

p. 178. c. 58.

p. 184. c. 59.

Greg. l. 9. c. 6.

Interea Imperator Junior in castris pro-
 pe Constantinopolim positis versaba-
 tur: cum opifices duo e numero custo-
 dum portæ cujusdam Joanni Catacuce-
 no Magno Domestico promifere se Impe-
 ratori portam tradituros. Postquam
 convenerat de die ac modo, res ita con-
 fecta est. Die Pentecostes 22 Maji post
 cantatas preces vespertinas Imperator
 per alterum opificem monitus collectis
 vasis per diem reliquum & maximam
 noctis partem exercitum duxit ad locum,
 cui nomen Clepta erat: ubi substitit ad
 multam lucem. Tum die toto ad no-
 ctem usque profecti Amblyopen prope
 Constantinopolim advenerunt. Appa-
 rato

Cant. c. 59.

rato illic molimine eadem nocte milites aliquot per duas scalas e funibus in murum enisi recludendam curabant portam: per quam Imperator cum copiis urbem intravit obluſtantem habens neminem.

*Sæcul. XIV.
A. C. 1328.*

Incedentium tumultum, armorum strepitum, & populi plausus audiens Andronicus Senior ante imaginem SS. Virginis sub titulo Ducis viæ multos abhinc dies in palatium translata se prostravit, divinæ Matri vitam commendans suam.

*Greg. c. 6.
n. 4. 5.*

Et vero Imperator Junior, antequam adiret aulam, convocatis præcipuis ordinum Ductoribus, necui mortem vel injuriam inferrent, difertissime interdixit, hunc eventum soli adscribens Deo. Ingressus aulam salutabat avum more solito: cumque confedissent, colloquentes aliquamdiu, malitiæ dæmonis, ea, quæ acciderant, tribuebant. Andronicus Junior in facellum Virginis viæ Ducis se contulit, cui de prospero rei successu gratias egit. Deinde in monasterium Manganicum delatus eductum inde Patriarcham jussit e familiaribus equis suis unum incendere. Non autem Episcopi, non Sacerdotes eum comitabantur; sed tibicines, saltatores, ac scæminæ idem factitantes. Inter alias quædam famosissima omnium, exercitum sequi solita vehebatur equo virilibus induta vestibus, atque per dicta personæ suæ congruentia

Cant. p. 186.

Sæcul. XIV. tia præsentibus movebat risum. Sic Pa-
 A.C. 1328. triarcha per triumphum reducebatur.
 Greg. c. 7. Habes nunc ea, quæ facta sunt, die ter-
 tia Pentecostes 24 Maji.

Vesperis, cum Imperator Junior repe-
 teret aulam, a Niphone veteri Patriar-
 cha sibi occurrente rogatus, quomodo
 suum tractare avum vellet, Humaniter, a-
 jebat, & tanquam Imperatorem. Tum
 Niphon: Si regnare sine metu cupis, o-
 mnibus privatum insignibus imperatoris,
 & fordido indutum cilicio in carcerem
 aut exilium mitte! Scilicet infixus Ni-
 phonis animo hærebat dolor, quod An-
 dronicus Senior ipsum gradu moveri si-
 verit, putabatque se posse denuo hunc
 conscendere. Quidam eorum, quibus
 ad Juniorem patebat aditus, similibus
 verbis eum cohibebant, ne suum avum
 velut Imperii socium observaret. Itaque
 post multas deliberationes statutum est,
 ut retineret imperatoria ornamenta, &
 maneret in palatio; exiret vero nun-
 quam, nullique negotio se admisceret;
 haberet tamen, unde decenter viveret
 cum ministris suis.